

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/41/2015
Identifikačné číslo spisu:	7014200975
Dátum vydania rozhodnutia:	02.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7014200975.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členiek senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: DEUM, s.r.o., so sídlom Námestie osloboditeľov 77, Michalovce, právne zastúpený: JUDr. Miroslav Vidovenec, advokát so sídlom Sama Chalútku 18, Michalovce proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 110092/229932/2014 zo dňa 16. júla 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/91/2014-19 zo dňa 14. januára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/91/2014-19 zo dňa 14. januára 2015 **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom č.k. 7S/91/2014-19 zo dňa 14.01.2015 Krajský súd v Košiciach žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 110092/229932/2014 zo dňa 16.07.2014 zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutím č. 110092/229932/2014 zo dňa 16.07.2014 žalovaný rozhodnutie Colného úradu Michalovce č. 1095392/1/174394/2014 zo dňa 06.04.2014 o uložení sankcie právnickej osobe DEUM, s.r.o., vo výške 660,- € za spáchanie správneho deliktu podľa § 16a písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (ďalej len „zákon č. 289/2008 Z.z.“), potvrdil.

Správneho deliktu sa žalobca dopustil tým, že dňa 06.04.2014 zamestnancom colného úradu pracovníčka žalobcu predala cukrovinku Kofila v hodnote 0,60 € bez použitia registračnej pokladnice na

evidenciu prijatej tržby. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1, ods. 2 písm. a/ bodu 8, § 16a písm. a/, § 16b ods. 2 písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. a svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaných dôkazov nepochybne vyplýva, že v danom prípade sa žalobca dopustil správneho deliktu podľa § 16a písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. ako to vyplýva zo zápisnice o miestnom zisťovaní č. 1095392/1/174382/2014.

Na námietku žalobcu týkajúcu sa interpretácie § 3 ods. 2 písm. a/ bod 8 zákona č. 289/2008 Z.z. krajský súd uviedol, že sa stotožňuje s interpretáciou tohto zákonného ustanovenia žalovaným tak, ako to vyplýva z odôvodnenia jeho rozhodnutia. Aj podľa názoru súdu, vychádzajúc predovšetkým z gramatického aj logického výkladu tohto ustanovenia, liberácia sa vzťahuje len na občanov - fyzické osoby, podnikateľov - držiteľov preukazu občana s ťažkým zdravotným postihnutím v zmysle zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia. Preto nemožno akceptovať názor žalobcu, opierajúci sa o definíciu pojmu podnikateľa podľa § 2 Obchodného zákonníka, vychádzajúc z toho, že v § 3 zákona č. 289/2008 Z.z. je vo všetkých odsekoch uvedený pojem podnikateľ, t.j. že liberácia sa v zmysle citovaného ustanovenia týka aj podnikateľov - právnických osôb, ktorých štatutárny orgán je držiteľom preukazu občana s ťažkým zdravotným postihnutím.

K ďalšej námietke žalobcu krajský súd uviedol, že v danom prípade odvolací správny orgán neodkazuje na služby v rozsahu vymedzenom v prílohe 1 citovaného zákona o ERP, pretože v rámci svojej reakcie na odvoláciu námietku žalobcu v súvislosti s uvedenou liberáciou iba konštatuje to, čo vyplýva z ustanovenia § 3 zákona č. 289/2008 Z.z., kde liberácia sa vzťahuje na občanov, ktorí sú držiteľmi preukazu občana s ťažkým zdravotným postihnutím a predávajú tovar (ods. 1) alebo poskytujú služby (ods. 2). Z rozhodnutia však jednoznačne vyplýva, že v danom prípade išlo o predaj tovaru, pri ktorom v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 289/2008 Z.z. povinnosť evidovať tržbu v elektronickej registračnej pokladnici (ďalej len ERP) bez zbytočného odkladu po jej prijatí, je daná týmto ustanovením. V tejto súvislosti súd poukázal aj na tú skutočnosť, že v predmetnej prevádzke predaj tovaru realizovala zamestnankyňa žalobcu a preto by bolo nelogické, ak by došlo k liberácii z dôvodu držania preukazu s ťažkým zdravotným postihnutím štatutárnym orgánom právnickej osoby.

To, že k spáchaniu predmetného správneho deliktu došlo, vyplýva aj z vyjadrenia zamestnankyne žalobcu zaznamenaného do zápisnice o ústnom pojednávaní z miestneho zisťovania zo dňa 06.04.2014.

Podľa názoru krajského súdu, správny orgán pri ukladaní sankcie nevybočil z medzí a hľadísk stanovených zákonom a túto určil na dolnej hranici určeného rozpätia. Výšku pokuty náležitým spôsobom odôvodnil tak, ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia a takéto odôvodnenie považoval súd v tejto súvislosti za postačujúce. Navyše žalobca výšku pokuty v žalobe ani nenamietal.

Poukazovanie na rozpor postupu žalovaného s ustanoveniami § 3 ods. 1, 4 § 46 - 47 ods. 3 zákona o správnom konaní, považoval krajský súd za irelevantné, keďže v danom prípade správne orgány postupovali podľa zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a v súlade s ustanovením § 17 ods. 3 zák. č. 289/2008 Z.z.

II.

Žalobca podal proti rozsudku krajského súdu odvolanie v zákonom stanovenej lehote, poukázal na odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktoré bližšie neodôvodnil a uviedol, že podľa jeho názoru je potrebné v predmetnej veci vychádzať z dikcie zákona, ktorý hovorí vždy o podnikateľovi, ktorým môže byť aj právnická osoba. Nejednoznačná interpretácia respektíve výklad niektorých kľúčových pojmov nemôže byť na ujmu žalobcu. Žalobca zotrváva na svojich žalobných dôvodoch a z toho titulu sa domáha, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, alternatívne napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie krajskému súdu.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Košiciach dňa 30.04.2015 uviedol, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo právne okolnosti k predmetnej veci, len vzhľadom na nejednoznačnú interpretáciu, resp. výklad niektorých kľúčových právnych pojmov žiadal, aby sa ich výkladom a interpretáciou zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky. Žalovaný zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/91/2014-19 zo dňa 14.01.2015 v celom rozsahu potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 289/2008 Z. z. podnikateľ je povinný evidovať tržbu v elektronickej registračnej pokladnici bez zbytočného odkladu po jej prijatí; túto povinnosť nemá podnikateľ, ktorý je v likvidácii alebo na ktorého bol vyhlásený konkurz, okrem podnikateľa, ktorý pokračuje v prevádzkovaní podniku po vyhlásení konkurzu.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a/ bodu 8 zákona č. 289/2008 Z.z. povinnosť evidovať tržbu podľa odseku 1 sa nevzťahuje na predaj tovaru občanmi s ťažkým zdravotným postihnutím.

Podľa ustanovenia § 16a písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. správneho deliktu sa dopustí ten, kto nepoužil elektronicke registračnú pokladnicu na evidenciu tržby podľa § 3 ods. 1 alebo prijme tržbu na základe dokladu vyhotoveného elektronicke registračnou pokladnicou, ktorý nie je pokladničným dokladom.

Podľa ustanovenia § 16b ods. 2 písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. daňový úrad alebo colný úrad uloží pokutu pri každom ďalšom zistení porušenia podľa § 16a písm. a/ až f/, j/, s/ a t/ od 660,- € do 6 600,- €.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že Colný úrad Michalovce, Stanica colného úradu Michalovce - centrála, vykonal miestne zisťovanie dňa 06.04.2014 v čase od 8.20 do 10.00 hod. u podnikateľa - žalobcu na predajnom mieste Kostolné námestie, Michalovce. Miestne zisťovanie sa uskutočnilo v prítomnosti zamestnankyne žalobcu S. N. - predávajúcej.

Colný úrad Michalovce sa zamerlal na dodržiavanie ustanovení zákona č. 289/2008 Z.z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice (ďalej len „ERP“), pričom miestne zisťovanie vykonal zamestnanci colného úradu kontrolným nákupom za účelom zistenia, či daňový subjekt používa ERP na evidenciu tržby po predaji tovaru a či doklad vyhotovený ERP spĺňa všetky náležitosti podľa § 8 zákona č. 289/2008 Z.z. Colníci colného úradu si na predajnom mieste v prevádzke daňového subjektu zakúpili jeden kus cukrovinky Kofila v hodnote 0,60 € a vizuálne kontrolovali činnosť daňového subjektu, ktorý prijal tržbu v čase o 8.21 hod., pričom prijatú tržbu nezaevidoval v ERP - Euro 2000T alfa, model F, výrobné číslo HCN0055B, DKP: 7122023240164001 bez zbytočného odkladu po jej prijatí a nevydal

colníkom colného úradu pokladničný doklad o predaji tohto tovaru. Po vykonaní týchto úkonov colníci preukázali svoju príslušnosť k Finančnej správe Slovenskej republiky, preukázali sa služobnými preukazmi a oznámili, že prostredníctvom nich bol vykonaný kontrolný nákup. Pokladničný doklad č. 0007 zo dňa 06.04.2014 s časom výdaja 8.23 hod. bol colníkom vydaný až po ústnej výzve. Na výzvu bola vytlačená prehľadová uzávierka zo dňa 06.04.2014 v čase 8.24 hod., podľa ktorej sa v elektronickej registračnej pokladnici mala nachádzať hotovosť vo výške 59,90 €, pričom reálna hotovosť sa zhodovala so stavom podľa prehľadovej uzávierky. Prítomná zamestnankyňa žalobcu uviedla, že ju mrzí, ale že jej to trvá dosť dlho, kým nájde kód tovaru a až keď má čas, dodatočne nablokuje do pokladne. V závere zápisnice sa konštatuje zistenie správneho deliktu podľa § 16a písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z., lebo daňový subjekt nepoužil ERP na evidenciu tržby podľa § 3 ods. 1.

Z výpisu žalobcu z obchodného registra vyplýva, že žalobca je v obchodnom registri zapísaný vo vložke č. 27493/V Okresného súdu Košice I a jeho štatutárnym orgánom sú G. P., bytom S. a A. P., Z..

Colný úrad Michalovce, Stanica colného úradu Michalovce - centrála vydal na základe zistených skutočností rozhodnutie č. 1095392/1/174394/2014 zo dňa 06.04.2014, ktorým bola žalobcovi ako daňovému subjektu za predmetný správny delikt uložená sankcia v súlade s §16b ods. 2 písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. vo výške 660,- €. Pri ukladaní pokuty správny orgán zohľadnil aj tú skutočnosť, že colný úrad rozhodnutím zo dňa 20.07.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06.11.2013, už uznal daňový subjekt zodpovedným z dopustenia sa správneho deliktu spôsobom uvedeným v § 16a písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že vo svojej prevádzke dňa 20.07.2013 prijal tržbu po predaji tovaru v hodnote 2,50 €, ktorú nezaevidoval v ERP bez zbytočného odkladu po jej prijatí, pričom za tento správny delikt bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 450,- €. Z toho dôvodu colný úrad nadobudol dôvodné podozrenie z opakovaného porušenia ust. § 3 ods. 1 zákona č. 289/2008 Z.z.. Pri rozhodovaní o ukladaní pokuty a pri určovaní jej výšky vychádzal z ust. § 16b ods. 2 písm. a/ citovaného zákona a pokutu uložil v dolnej hranici určeného zákonného rozpätia.

Žalobca voči prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 16.04.2014. K podanému odvolaniu priložil dokumenty: fotokópiu preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím č. 099680 vystaveného na meno G. P., rozhodnutia Sociálnej poisťovne, Ústredie, Bratislava zo dňa 23.09.2013 č. XXX XXX XXXX X o priznaní invalidného dôchodku G. P. od 20.08.2013 s prílohami - posudkom posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Michalovce zo dňa 20.08.2013 o zdravotnom stave menovaného a osobným listom dôchodkového poistenia. Odvolanie neobsahovalo všetky predpísané náležitosti, z toho dôvodu bol colným úradom vyzvaný na doplnenie odvolania.

O podanom odvolaní žalovaný rozhodol tak, že rozhodnutím č. 110092/229932/2014 zo dňa 16.07.2014 podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Colného úradu Michalovce zo dňa 06.04.2014 č. 1095392/1/174394/2014.

V.

V odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/91/2014-19 zo dňa 14.01.2015, ktorým žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.110092/229932/2014 zo dňa 16.07.2014 zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2.O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu

stotožnil v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti doplna nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.):

Odvolací súd považuje skutkový stav tak, ako ho ustálili finančné orgány za dostatočne zistený. Spornou zostala len otázka právneho posúdenia pojmov ustanovených v § 3 ods. 2 písm. a/ bod 8 zákona č. 289/2008 Z.z., konkrétne, či i na predmetný predaj tovaru sa vzťahuje resp. nevzťahuje povinnosť evidovať tržbu ERP, keďže jeden z konateľov žalobcu je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Je nesporné, že miestne zisťovanie a kontrolný predaj sa uskutočnil v prítomnosti zamestnankyne žalobcu S. N. - predávajúcej. Pracovníci colného úradu si na predajnom mieste v prevádzke daňového subjektu zakúpili jeden kus cukrovinky Kofila v hodnote 0,60 € a vizuálne kontrolovali činnosť daňového subjektu, pričom tento prijatú tržbu nezaevidoval v ERP a nevydal colníkom colného úradu pokladničný doklad o predaji tohto tovaru. Prítomná zamestnankyňa žalobcu uviedla a tým aj potvrdila spáchanie správneho deliktu, že ju mrzí, ale že jej to trvá dosť dlho, kým nájde kód tovaru a až keď má čas, dodatočne zablokuje predaný tovar do pokladne.

Niet pochyb, že opakovaná kontrola bola vykonaná najmä z toho titulu, že žalobcovi už bola raz rozhodnutím č. 1095331/1/499756/2013 zo dňa 17.10.2013 uložená pokuta vo výške 450,- €. Je vysoko pravdepodobné, že u toho istého daňového subjektu sa daňová kontrola vykoná opätovne, aby sa zistilo, či už uložená pokuta prinútila daňový subjekt si plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 289/2009 Z.z..

Z podanej žaloby ako aj z odvolacích dôvodoch je zrejmé, že žalobca nenamietal výšku uloženej pokuty a preto sa ňou odvolací súd nezaoberal. Namietal nejednoznačnú interpretáciu, resp. výklad niektorých kľúčových právnych pojmov a zaoberal sa otázkou, či pokuta môže byť udelená podnikateľovi - občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím. Žalobca doložil v rámci správneho konania do spisu fotokópiu preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím č. 099680 vystaveného na meno G. P., rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 23.09.2013 č. XXX XXX XXXX X o priznaní invalidného dôchodku G. P. od 20.08.2013 s prílohami - posudkom posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Michalovce zo dňa 20.08.2013 o zdravotnom stave menovaného a osobným listom dôchodkového poistenia.

Odvolací súd ďalej zistil, že podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Košice, vložka č. 27493/V je jedným z jeho štatutárnych zástupcov G. P., bytom S..

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca je právnickou osobou, ktorú zastupuje aj G. P., ktorý disponuje s preukazom fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je v danom prípade možné zákonnú výnimku z povinnosti používania ERP žalobcom uplatniť z dôvodu, že žalobca ako právnická osoba nedisponuje a ani disponovať nemôže preukazom fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a/ bod 8 zákona č. 289/2008 Z.z. je zrejmé, že povinnosť evidovať tržbu podľa odseku 1 sa nevzťahuje na predaj tovaru občanmi s ťažkým zdravotným postihnutím. Teda zákon stanovil výnimku len pre občana ako fyzickú osobu, keďže len fyzická osoba a nie právnická osoba, môže byť zdravotne postihnutá.

Navyše prípustnosť výkladu žalobcu pri tomto ustanovení by znamenala, že ak by boli v akejkoľvek spoločnosti v štatutárnych orgánoch osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, potom by pracovníci týchto spoločností nemuseli pri predaji tovaru používať ERP na evidenciu tržby. Najvyšší súd je názoru, že uvedené ustanovenie zákona je možné aplikovať na prípad len ak reálnym predajcom tovaru je občan - fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím. V tomto prípade pracovníčka, ktorá predávala tovar žalobcu, bola zamestnankyňa právnickej osoby, ktorá netvrdila, že je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Ak je G. P. osoba ťažko zdravotne postihnutá a zároveň je konateľom a spoločníkom spoločnosti žalobcu, neznamená to, že žalobca nemusí s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a/ bod 8 zákona č. 289/2008 Z.z. evidovať tržbu v elektronickej registračnej pokladnici.

Z ustanovenia § 3 zákona č. 289/2008 Z.z. vyplýva, že liberácia sa vzťahuje na občanov, ktorí sú držiteľmi preukazu občana s ťažkým zdravotným postihnutím a predávajú tovar (ods. 1) alebo poskytujú služby (ods. 2). ako fyzické osoby - podnikatelia osobne.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel odvolaniu žalobcu, nakoľko konanie pred príslušným orgánom bolo v súlade so zákonom a krajský súd postupoval vecne správne, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené odvolacie námietky neboli spôsobilé na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.